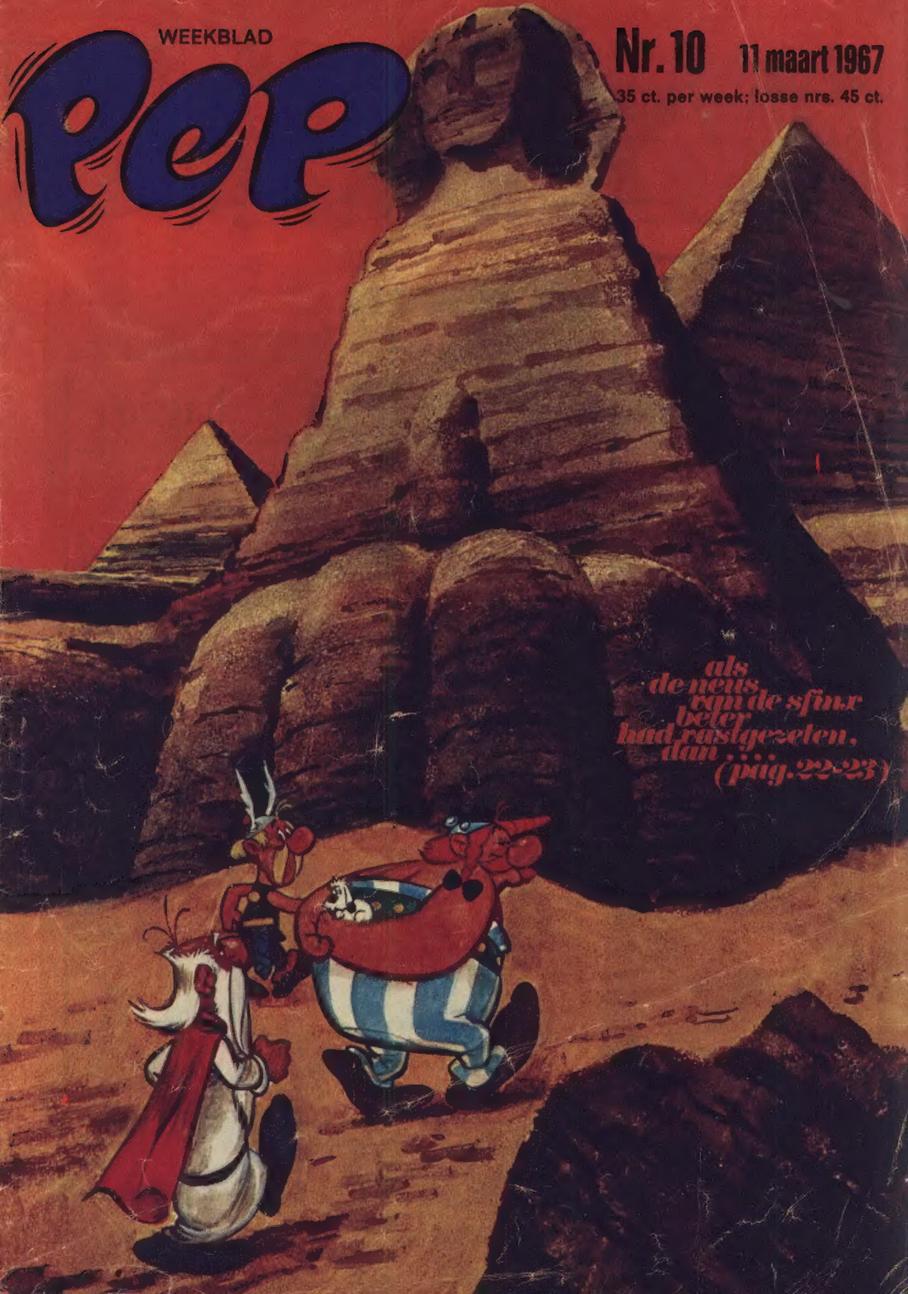
WEEKBLAD

Pep

Nr. 10 11 maart 1967

35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.

als de neus van de sfinx beter had vastgezeten, dan....

(pag. 22-23)

DEZE WEEK

Jon Bluming, 6de dan karaté, demonstreert de sanshi dashi: de naar voren gerichte slag wordt geaccentueerd door de linkerarm naar achteren te bewegen. Ook de heup zwiept mee. Actie en reactie vloeien samen op het punt waar de tegenstander juist níét geraakt wordt. Over de verwoestende kracht van een karatéslag, het ontstaan van karaté en over Amsterdammer Jon Bluming, Nederlands beste karatévechter, kun je alles lezen op bladzij 8, 9, 10 en 11.

OPpeppers

De burgemeester van Veraccio in Italië moest de eerste steen leggen voor een nieuw gebouw. Hij klaagde echter steen en been toen hij de steen op zijn voet liet vallen en een teen brak. De steen was bedoeld voor een ziekenhuis. . .

Een jonge Amerikaan meldde zich bij de marine. „Kun je zwemmen?" werd hem gevraagd? „Hoezo?" antwoordde de jongen, „hebben we geen boten meer?"

In een Londens ziekenhuis werd 'n chirurg door zijn „dankbare" patiënt bewusteloos geslagen: vlak na de operatie ontwaakte de patiënt uit zijn verdoving, maaide met z'n armen en raakte daarbij het hoofd van de chirurg. .

De dief die in Las Vegas terecht stond wegens autodiefstal, stotterde: „Maar edelachtbare! Ik dacht dat de eigenaar DOOD was! Die auto stond toch voor het kerkhof geparkeerd!"

Woedende automobilisten in Malmö haalden de politie erbij toen zij in een enorme verkeersopstopping waren geraakt. Motoragenten rukten onmiddellijk uit om de oorzaak van alle ellende te ontdekken. Het bleek door een enorme Labrador-hond te komen, die naast een personenwagen midden op de weg liep. De bestuurder van de auto verklaarde dat Caesar anders minstens 30 km per uur liep en dat hij niet wist wat het dier vandaag mankeerde. De man kreeg uiteraard een flinke geldboete. . .

NOGAL WIEDES

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

PEPPOST postbus 497 AMSTERDAM

Heb je 't gezien, vorige week? Aanstaande zaterdag 11 maart vóór het nieuws van zeven uur wéér: PEP op TV!

JAARVERSLAG

Om u op de hoogte te stellen van de activiteiten van onze club volgt hier het jaarverslag over 1966: Bij de oprichting in 1965 telde onze club 4 leden. Enige tijd later kwamen er twee bij. 29 april 1966 installeerden we juffrouw T. Schijns (de juffrouw van de boekenwinkel) tot erelid van onze club. De voorzitter heeft haar toen geslagen tot ridder der ronde tafel van de PEPclub. Juffrouw T. Schijns was zeer verheugd dat ze nu ook bij onze club mocht behoren. 30 april: 's Morgens hesen we de vlag voor Hare Majesteit de Koningin. Dit geschiedde door de voorzitter, die bij deze gelegenheid ons clubhuis tevens de naam „ROODBAARD" gaf. Hierna gebeurde er niet veel meer, omdat de meesten gingen werken om een klas hoger te komen. Maar daarom begonnen we in de vakantie dan ook dubbel zo goed. Eerst hielden we een filmmiddag en we kregen er drie leden bij. Daarna organiseerden we een bazar omdat onze klas niet al te breed zat. Toen kwamen er weer drie leden bij. Nu hadden we al zoveel leden, dat we niet meer met z'n allen in het clubhuis konden. Daarom hebben we onze club toen in drie groepen verdeeld. We zijn nu met z'n dertienen de grootste club uit de buurt.

Voorzitter W. Dragstra, Treebeek

FANTOOM

Voor MIJ mag u het Fantoom houden! Ik heb nog nooit zo'n waardeloos verhaal gelezen. Nee, haal dan maar liever Dan Cooper weer van stal of Michel Vaillant! Ik sla die twee bladzijden van het Fantoom gewoon over. MIJN PEP heeft maar 30 pagina's hoor!

Ernst Oud — Maastricht

CLUBJES

Al die onzin over Zwarte Handjes en Rooie Rondjes vinden wij waardeloos. Die prutsclubjes moeten het volgende maar eens goed in hun oren knopen! We leven niet meer in de Peloponnesische oorlog, waarin de ene stad tegen de andere streed om de hegemonie! Wij hebben ook een club, maar wij maken niet zo'n kapsones! We houden wel toneelstukken en feestjes voor kinderen en ouden van dagen. Dat doen we niet om in de krant te komen, maar omdat het fijn is iets voor anderen te doen. Daar moesten al die andere clubjes wat vaker aan denken, dan zouden ze beslist minder kinderachtig zijn!

The Luckies, een club die alleen maar aan anderen denkt. Andijk

AUTO'S

Ik vind uw autobeschrijvingen altijd geweldig, behalve die van de Saab. U doet net alsof daar niets aan mankeert! Iedereen weet onderhand toch wel dat een tweetact het aflegt tegen een viertact! En ook een stuurversnelling past niet helemaal bij een sportwagen, vindt u wel? Bovendien vermeldt u helemaal niet dat de Saab voorwielaandrijving heeft, wat toch een groot pluspunt is. Maar nogmaals: de andere autopagina's zijn fantastisch, eigenlijk zou er iedere week een pagina in moeten staan.

S. Oerlemans — Sprang-Capelle

FLIPPIE FLINK

VEILIG VERKEER(D)

- De auto van het jaar
- Laat de brandweer-auto passeren!
- Daar is Pep te koop
- Ga nooit met vreemde mannen mee!
- Vakantietoeslag
- Zoek 't maar uit!
- Eigen terrein Thijs Postma en Hugo Hooftman
- Zwembad
- Opsporing verzocht!
- PAS OP! hik - CAFÉ!
- GEVANGENIS

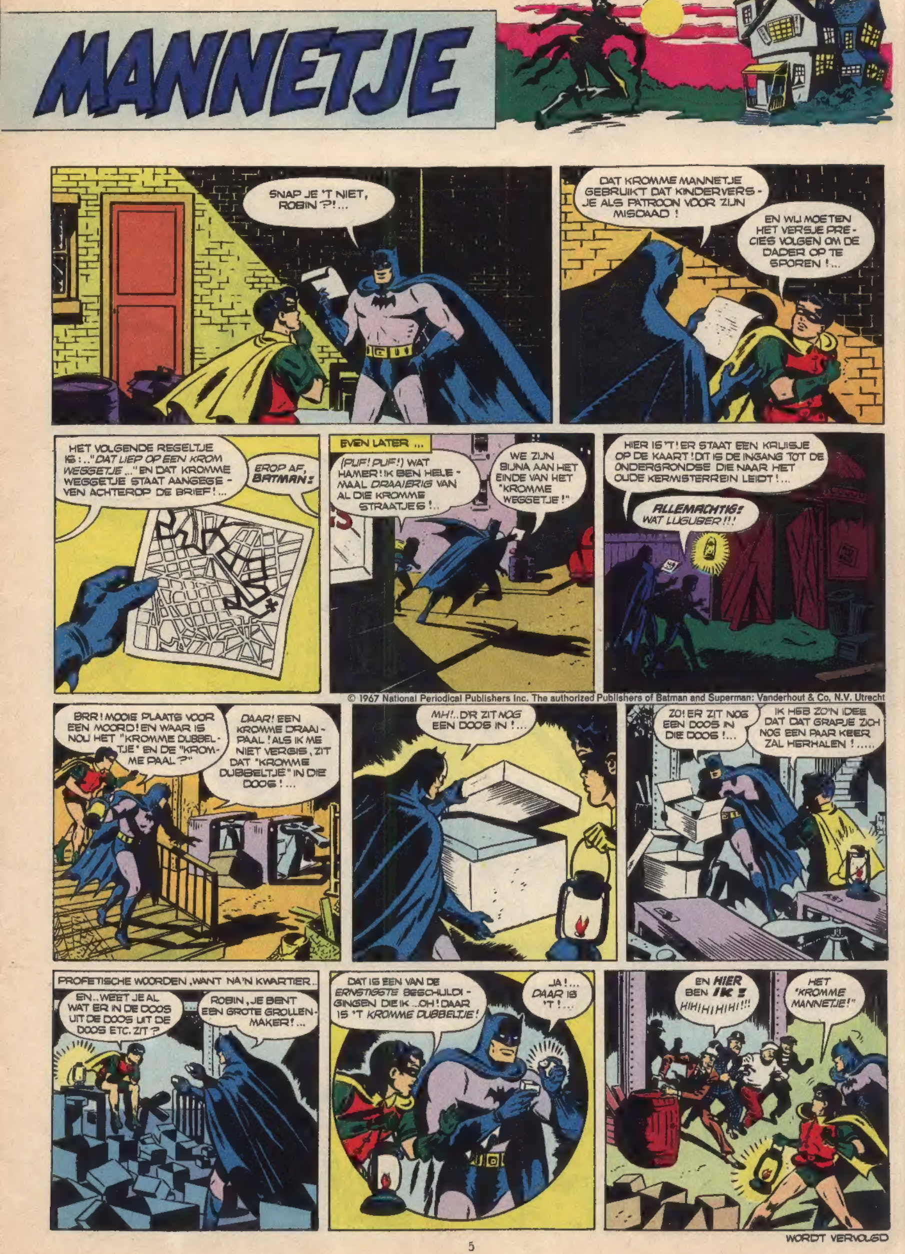
Wie deze vraag bevestigend kan beantwoorden, mag zich gelukkig prijzen!

OPLOSSINGEN
DRIELINGEN 1-9-6, 3-7-2, 4-5-8
PASSEND PAAR Vier en zes

PEP, uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497, tel. 020-731361; voor abonnees: tel. 020-729788 (Informatiecentrum). *Abonnementsprijs* voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. *Losse nummers* 45 cent. *Girobetaling:* indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toe gezonden. *Adresverandering* drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam.

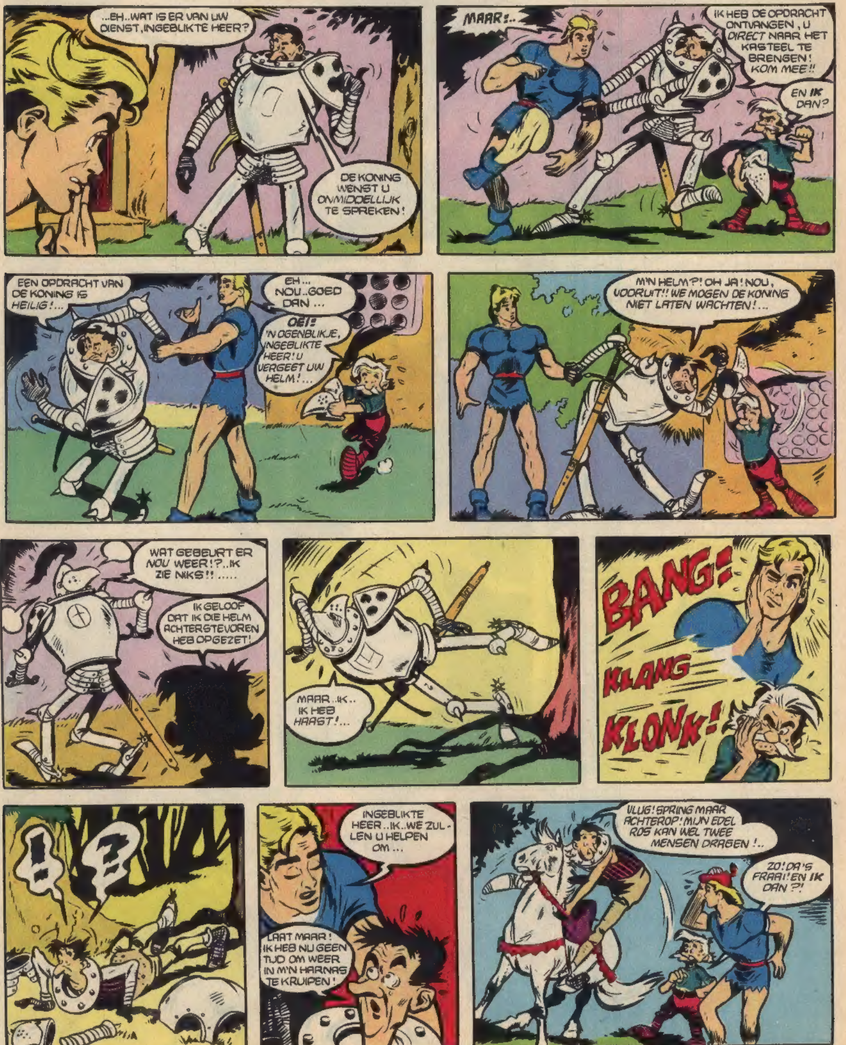
BATMAN en het KROMME

WORDT VERVOLGD

de gevangen Prinses

een nieuw verhaal van

ROBBER EN BAAS BIJL

tekeningen: UDERZO - tekst: J.M.CHARLIER

Baas Bijl en Robber leiden een leventje als een luis op een zeer hoofd, maar een ridder komt hun rust drastisch verstoren.

WORDT VERVOLGD.

AFKOMST EN

In India leefde eens een monnik, Daruma, in de afzondering van zijn klooster. Elke dag hield hij de spieren soepel met een krijgshaftige vorm van ochtendgymnastiek. Later werd hij uitgezonden naar China, om daar in de diverse kloosters les te geven. Daruma ergerde zich terstond aan de weekheid van de Chinese monniken, die alleen maar over boeken gebogen zaten. De Indiër verkondigde toornig dat een scherpe geest slechts in een gezond lichaam kan huizen. Hij beval dat voortaan iedere kloosterling de dag beginnen moest met een uurtje sport. Hiermede was de grondslag voor het hui-

KARATE

Bluming noemt het ballet

FOTO'S
AB PRUIS

OPKOMST

dige karaté gelegd: de term „Chinees boksen" deed z'n intrede en de nieuwe sport verbreidde zich in China als een vlam die zich door papier vreet. Tegen het einde van de vorige eeuw emigreerde een zekere Okinawa Té uit China naar zijn geboortestaatje Okinawa. Op zichzelf geen vermeldenswaardige grensoverschrijding, als niet deze Okinawa Té een afgestudeerde Chinese bokser was. „Thuis" wijzigde hij de spelregels enigszins en zo ontstond karaté, dat in de slagbeweging van de armen zijn herkomst en oorspronkelijke stijl nog in zich verbergt.

Bluming balt zijn knobbelige vuist voor het huistempeltje in zijn Amsterdamse dojo. Het oorspronkelijke oeroude ritueel wordt ook buiten het verre Japan in ere gehouden! In de tekst hiernaast staat het Japanse teken voor Kyo Kushinkaikan, de naam van het door Mass Oyama ontwikkelde en over de gehele wereld verspreide karaté.

De dojo van de Amsterdammer Jon Bluming ligt opgeborgen in een stokoud pand, dicht bij het rommelige Waterlooplein. Dit stukje oud-Amsterdam zal eens worden gesloopt, vierkante flatdozen en liniaalrechte asfaltwegen zullen de oude gebouwen en smalle stegen vervangen. Karatéspecialist Jon Bluming maakt er zich nog geen zorgen over. De toekomst strekt zich voor hem niet verder uit dan de dag van morgen, bij uitzondering die van overmorgen. Hij heeft de onbekommerdheid van de Japanner, die dankbaar is voor elk uur dat hij leven mag.

De 33-jarige kolos — 1,93 meter lang en 102 kilo zwaar — plantte in het oude hart van Amsterdam een lapje Azië. Zijn dojo (de zaal waarin karaté, judo en andere Oosterse sporten worden beoefend) ademt de sfeer van het onbekende Japan. Op een verhoging rust een sierlijk huisaltaar, uit hout gesneden naar het voorbeeld van een Japans tempeltje. Een sinaasappel en een appel liggen op een offerkom. Het streng in ere gehouden ritueel geldt immers ook voor niet-Aziaten!

Een blinkend stuk metaal lijkt wat oneerbiedig voor het tempeltje te staan. Het is echter géén onheilige vergissing. Het spiegeltje, zo zegt een eeuwenoude legende, weerkaatst de ziel van degene die erin kijkt. Op die manier kan een ieder zien of zijn innerlijk blank en rein is. Ook Jon Bluming bestudeert zichzelf soms in de metaalscherf. Hij ziet dan een bleek, moeilijk te doorgronden gezicht, getekend door een keiharde levensstrijd.

Die strijd ontvlamde al in zijn bewogen jeugd en laaide hoog op in Korea, waar hij in 1951 als vrijwilliger vocht. Jon Bluming had zijn hart verpand aan Azië, dat hem als een mysterieuze, onweerstaanbare sfinx uitnodigde eens een kijkje te komen nemen. De jonge avonturier scheepte op zeventienjarige leeftijd in voor het door oorlog geteisterde Korea. Twee jaar lang leverde hij in dienst van de geallieerde commando's een verbitterde slag. Driemaal herstelde hij van een verwonding, driemaal duurde het genezingsproces zeker zeven weken. Als blijk van waardering voor zijn moed ontving hij een aantal onderscheidingen en enige onuitwisbare littekens.

Een aangename onderbreking van zijn rauwe Koreaanse periode was de kennismaking met het karaté, de sport die het leven van Jon Bluming zou gaan beheersen. Karaté fascineerde hem van meet af aan. Het spel van aanvallen en verdedigen zag hij als een individuele strijd, die hem eerlijker toescheen dan het

VERVOLG OP PAGINA 10

Twee talentvolle 3de-dan-leerlingen van Jon Bluming demonstreren (links boven) de Yoko-Tobi-Geri, vliegende zijwaartse trap, en boven de Mae-Tobi-Geri, vliegende voorwaartse trap.

Rechts zie je de Ikke Bukuru, de centrale dojo van de karaté-universiteit van Tokio. Hier kreeg Bluming les van 8ste-dan Masutatsu (Mass) Oyama.

KARATE

Bluming noemt het ballet

op zelfverdediging gebaseerde judo. Kijk naar vechtende dieren en je bent getuige van puur karaté.
„De mens heeft gelukkig meer zelfdiscipline en gebruikt het karaté zelden of nooit als een dodelijk wapen." Ja, dodelijk, want één flitsend snelle slag van Bluming — met bijvoorbeeld de eeltige knokkels van wijs- en middelvinger — kan de tegenstander voorgoed uitschakelen. Karaté is: een dodelijke slag op het juiste moment inhouden. De „vijand" in de wedstrijd mag niet of nauwelijks worden geraakt. Als de slag of trap niet vóór het raakpunt wordt ingehouden, kan de tegenstander onherstelbaar geblesseerd raken. Een blauw oog of losse tanden zijn volgens Jon Bluming niet altijd te vermijden en onder andere daarom houdt hij zijn dojo gesloten voor kinderen onder de zestien. Jonge Japannertjes daarentegen mogen wél vroeg met karaté beginnen. Zij kunnen zich beter beheersen, zij zijn geduldiger en rijper. In Nederland heeft de jeugd iets van onbeheerste jonge honden, volgens Bluming, „en jonge honden kennen geen verantwoordelijkheidsbesef".
Zesde-dan-houder Jon Bluming (hoger kan hij nauwelijks klimmen) schraapte alle beetjes geld bij elkaar om de karatésport in het verre Oosten te doorgronden. Drie jaar luisterde hij naar Japanse experts en gedurende twee jaar zwierf hij gulzig naar kennis door Korea. En passant schoolde hij zich in het judo, dat in Nederland door het enthousiasme en de klasse van Anton Geesink snel aan populariteit won. Jon Bluming sloot zich als uiterst talentvolle judoka aan bij de toen nog niet erkende Naja (Nederlandse Amateur-judo-associatie).
Zijn aanmelding bij deze „verkeerde" bond sloot een tweegevecht met collega-reus Geesink al bij voorbaat uit. Tot verdriet van velen, die de uitslag weleens wilden weten van deze titanenstrijd.
Geesink en Bluming zullen elkaar wel nooit op de tatami (mat) ontmoeten... Momenteel is Jon Bluming eigenaar van een druk bezochte sportschool. De 400 senior Ga Ku-Jitsu (leerlingen) volgen voornamelijk de colleges in Karaté, Bo-Jitsu (stokgevechten), Kendo (een vorm van vechten in zware harnassen) en Iai-Jitsu (het hanteren van vlijmscherpe zwaarden).
Sinds Blumings mislukte doorstoot naar de judotop speelt deze sport voor hem geen rol van betekenis meer. Krap twintig judo-„studenten" lessen nog bij hem, een schijntje in vergelijking met vroegere tijden, toen onder andere de zwaargewicht-judoka Willem Ruska bij hem over de mat kwam. Dank zij zijn winstgevende sportschool kan Jon Bluming zijn reisdrift naar hartelust botvieren. Minstens eenmaal per jaar voelt hij de kriebels in zijn aderen. Dan dwingt de zin naar avontuur de Amsterdamse krachtpatser zijn Japanse vrouw, eenjarige zoon Mass en vierjarig dochtertje Tchiyo Sakura („steeds mooier wordende kersebloesem") ten afscheid te kussen en uit te vliegen naar Japan of Korea.
Voorzichtigheid is helaas voor hem ook daar geboden. Sinds een half jaar sukkelt sterke Jon met een gebroken vijfde nekwervel, overblijfsel van een ongelukje tij-

Een oude legende vertelt dat er eens een karateman leefde die met een slag een volwassen stier kon vellen. Absurd natuurlijk, een heldenfeit dat alleen in legendes voorkomt. Maar Mass Oyama, de thans 46-jarige karateexpert, maakte het verhaal tot werkelijkheid. Hij achtte zich in staat met blote handen een stier te doden.
Iedereen lachte hem uit. Lacht! Oyama was sterk en kundig maar hij moest het niet al te bont maken! Haha, een man die met zijn blote handen een stier tegen de grond werkt. Oyama liet ze lachen. Hij maakte een grondige studie van de stierenanatomie, harde zijn knokkels tot [illegible] de knokkels van [illegible] [illegible] heel toepasselijk [illegible], riep een stadion vol op sensatie beluste toeschouwers [illegible]

getrainde karateman in staat is. Ongewapend en slechts gekleed in een lendendoek wachtte hij de stier, het volk ging rechtzitten: hier was een krankzinnige aan het werk, een man die zijn capaciteiten schromelijk overschatte.
De stier stortte zich met een afschuwelijk gebrul op zijn drieste tegenstander, de kop met de vervaarlijke horens op de onbeschermde buik van de ten dode opgeschreven Japanner gericht. Een ademloos moment later verstilde de talrijke getuigen van dit onmenselijke maar zelfgewilde drama. En daar stond het bewonderenswaardige en ten dode gedoemde slachtoffer Oyama, de krankzinnige gevechtsman. Hij wachtte de aanstormende stier rustig af, en sloeg met twee zwiepende slagen van zijn hand de horens van zijn kop. Een volgende stoot trof de stier in de hartstreek, een vierde dreun op de woeste kop ... de stier uit de legende tuimelde ter aarde ... dood.
Oyama veegde zijn handen aan zijn lendendoek af, boog voor het geachte publiek en verliet fris en ongedeerd het met in hysterische ovaties uitbarstende stadion. Hij werd uitgenodigd voor een tournee door de Verenigde Staten en vestigde een onaantastbaar, luguber record: veertig volwassen stieren bekochten hun ontmoeting met de karateman uit Japan met een snelle dood. Dit is geen mooi verhaal, maar het illustreert welke onvoorstelbare krachten achter een [illegible]

dens zijn laatste studiegevecht. Veel rusten en beslist géén grondgevechten, schreef de behandelende geneesheer voor.
Jon Bluming is echter te veel sportman om lang stil te kunnen zitten. Hij zoekt desnoods met pijnlijk stekende nek de spanning en voldoening die karatéwedstrijden hem bieden.
En ook al beperkt hij zich meestal tot demonstratiegevechten en het fascinerende „doorslagwerk", zijn beheerste krachtexplosies en onvoorstelbare behendigheid blijven imponeren. Je moet Bluming aan het werk zien, je moet meemaken hoe hij met zijn machtige handen hout en dakpannen splijt, je moet zijn behendigheid met zwaard en stok hebben gadegeslagen om te beseffen, wat karaté voor Amsterdamse Jon betekent: een sport, waarin hij zich volledig geeft en volledig uitleeft.

Japannertje in typische karatéhouding.

FLASH GORDON EN DE
door Dan Barry
SCHIET OP! BESTORM DE NAVIGATIE-KAMER!
ALS DIE ELLENDELINGEN DIT SCHIP IN HANDEN KRIJGEN, HEBBEN ZE DE HELE AARDE IN HUN MACHT!.... DAT NOOIT!
WE KUNNEN MAAR ÉÉN DING DOEN! VERNIETIG DIT SCHIP!
DAT ZOU TOCH JAMMER ZIJN! UIT DE WEG JULLIE!
EERT EEN V.CE-VERGARAKET MET DE AFLOSSINGS-BEMANNING
WAT ZULLEN WE NOU HEBBEN?! DIE KERELS HADDEN TOCH AL LANG WEG MOETEN ZIJN! WAAROM ZOUDEN...
WEL ALLEMACHTIG! ZE SCHIETEN!
MAAK DAT JE WEGKOMT, POLITIEHONDEN! GA TERUG NAAR JE MOEDER EN VERTEL MAAR DAT VANAF NU GENERAAL SANRE DE AARDE BEWAAKT!
OP DE VIDEOSCHERMEN IN DE HUISKAMERS...
LUISTER, BEWONERS VAN ALLE LANDEN! MIJN HEERSCHAPPIJ HEBBEN JULLIE ME ONTNOMEN.... MAAR DIT IS MIJN WRAAK! MET DIT PATROUILLESCHIP BEHEERS IK DE AARDE... IN HET VERVOLG BESLIS IK OVER LEVEN EN DOOD! ALS MIJN BEVELEN NIET WORDEN GEVOLGD, VERNIETIG IK DE AARDE!
HIERBIJ VERKLAAR IK MIJZELF, GENERAAL SANRE, TOT HEERSER OVER DE AARDE!
WIE ZICH IN DE BUURT VAN DE P.S. WAAGT, WORDT VERNIETIGD! WIE MIJN BEVELEN NIET OPVOLGT, WORDT VERNIETIGD! WIE TEGENSTAND BIEDT, WORDT VERNIETIGD! HOREN JULLIE?! VERNIETIGD!

RUIMTEPIRATEN

WORDT VERVOLGD

TOENGA en de SPELONK

VAN DE DOOD
door E. AIDANS
Toenga en Noen vluchten voor twee beren en ze geraken in een rotsholte, waar het grotvolk de aoden aanroept...
GEDREVEN DOOR EEN ONWEERSTAANBARE NIEUWSGIERIGHEID NADEREN DE GMOERS HET ENORME, FELVERLICHTE ROTSHOL. ... PLOTSELING STAAN ZE VOOR EEN DIEPE KLOOF, WAARUIT HETE DAMPEN EN FELLE LICHTBUNDELS OMHOOG STOMEN, DE GMOERS BEGRIJPEN DE BEDOELING ...
HET GROTTENVOLK IS WREED ... EN HUN GODEN ZIJN MACHTIG !
WIJ MOETEN DEZE PLAATS VERLATEN !
DE SPOREN VAN DE KRIJGERS ZULLEN ONS DE UITGANG WIJZEN !
GERUISLOOS SLUIPEN DE BEIDE MANNEN DOOR DE DOOLHOF VAN GANGEN EN GROTTEN ...
DELINGEN DIE DE WACHTPOST GEZIEN HEEFT ?
EINDELIJK BEREIKEN ZE DE UITGANG .
DE KRIJGERS VAN HET GROTTENVOLK MOGEN ONS NIET ZIEN !
DAAR GAAN ZE ! ZE MAKEN JACHT OP DE VREEMDELINGEN !
VLUG, TOENGA EN NOEN MOETEN ZICH VERBERGEN !
HIER ZULLEN DE KRIJGERS NIET KOMEN !
NOEN! KIJK!
MET AFGRIJZEN AANSCHOUWEN DE GMOERS DE MENSENJACHT IN HET DAL ...
DAAR! GRIJP ZE LEVEND!
DE VREEMDELINGEN ZIJN VERLOREN ! ...
MAAR ... ER IS EEN MEISJE BIJ ! ......
EEN BLONDE JONGE KRIJGER EN EEN MEISJE PROBEREN WANHOPIG AAN DE WOESTE NOHAKS TE ONTKOMEN ...
WORDT VERVOLGD

Thijs Postma ging met een van onze redacteuren langs de Nederlandse militaire bases en hij fotografeerde er exclusief voor PEP:

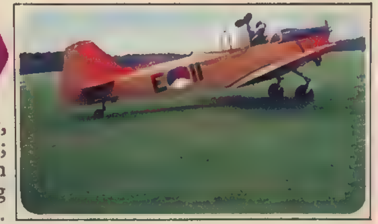
ALLE VLIEGTUIGEN VAN ONZE LUCHTMACHT

Hawker Hunter F 6
max. snelheid 1158 km/u; de laatste van deze vliegtuigen worden nog gebruikt door een squadron op Soesterberg.

Piper Super Cub
verbindings- en verkenningstoestel; van dit type zijn er momenteel nog ongeveer honderd in gebruik. Ze worden gevlogen en onderhouden door het luchtmachtpersoneel.

Fokker S 11 luchtverkenner, lesvliegtuig voor beginners; gemakkelijk te herkennen aan de merkwaardig geknikte landingspoten.

Republic F 84 F
jachtbommenwerper, die we in PEP 11-1966 uitvoerig besproken hebben.

Convair F-102 A delta-dagger
verdedigingstoestel van het op Soesterberg gestationeerde Amerikaanse squadron.

Hawker Hunter T 7
tweezits, trainerversie van de F 6.

SA Alouette III
Franse reddingshelikopter met straalaandrijving.

Lockheed TF 104G
trainerversie van de Starfighter; standaardjachtvliegtuig van de Koninklijke Luchtmacht, haalt twee keer de snelheid van het geluid.

Lockheed F. 104G
onderscheppingsjager.

NA Harvard
oorspronkelijk een lesvliegtuig; in 1964 werden er 200 van deze toestellen gekocht in een Westerse dump; zes ervan worden nog gebruikt als „klusjeskist".

DHC Beaver
licht Canadees verbindings- en transportvliegtuigje, een „manusje-van-alles".

Lockheed T-33A T-bird
waarschijnlijk de meest gebruikte tweepersoonsstraaltrainer; ons nationale stuntteam Whisky Four vliegt ermee.

Fokker F27 Friendship
transportvliegtuig; kr.-snelh. 450 km/u.

Lockheed RT-33A
oorspronkelijk een fotoverkennertrainer, nu meestal een eenpersoonstrainer.

EEN AVONTUUR VAN ERWIN DE ZOON VAN ERIC DE NOORMAN
ROERGANGER, LEG 'T ROER OM! IK HEB GEEN ZIN OM ZO'N RIJKE BUIT ALS DE ZOON VAN DE NOORMAN DOOR M'N VINGERS TE LATEN GLIPPEN!
ERWIN KOMT EEN VERDWAALD NOORS SCHIP TE HULP DAT DOOR DE PICTEN WORDT LASTIG GEVALLEN. ALS DANK VOOR ZIJN HULP TRACHTEN DE NOREN HEM TE OVERMEESTEREN; ZE HOPEN EEN GROOT LOSGELD VOOR DE ZOON VAN ERIC TE KRIJGEN. ERWIN WEET ECHTER ZOWEL AAN DE NOORMANNEN ALS AAN DE PICTEN TE ONTSNAPPEN. HIJ BEREIKT ZIJN WONING IN 'T VEN EN DE NOORMANNEN KIEZEN WEER ZEE....
'T MOET DOODSIMPEL ZIJN VRIND ERWIN TE GRAZEN TE NEMEN! EN DAN KUNNEN WE KONING ERIC NAAR ONZE PIJPEN LATEN DANSEN!
DOODSIMPEL? VERGEET DE PICTEN NIET!
ACH WAT, DIE SLAPEN NOG! KIJK, IN DIE SMALLE INGANG LIGT ONZE BOOT VEILIG! EN VOOR DE ZON WEER OPKOMT, ZIJN WE TERUG OP ZEE ... MÈT ONZE BUIT!
© 1967 HANS G. KRESSE
HOE DENK JE HEM TE VINDEN?
GEMAKKELIJK GENOEG! GOED OPLETTEN OF JE DE ROOK VAN HUN VUUR ZIET. KOM MEE JONGENS.. WE ZULLEN ZE IN HUN SLAAP VERRASSEN!
INMIDDELS...
DE PICTEN WAGEN ZICH WEL NIET IN DIT DEEL VAN 'T VEN, MAAR IETS ANDERS DAN WATERVOGELS OOK NIET.
NOU JA, JE MOET WAT OVER HEBBEN VOOR JE VEILIGHEID. WE ZOUDEN HIER EIGENLIJK MOETEN GAAN WONEN, CYM!
MAAR ... 'T IS AL TE LAAT
OH... PICTEN!!
GRIJP DIE VROUW!

PAK HAAR LEVEND!!
PFFF! DAT WAS NÈT OP 'T NIPPERTJE! ALS ERWIN MAAR NIET NET NU TERUGKOMT..
KOM NAAR BUITEN VROUW! OF WIJ RAMMEN DE DEUR!
DAT HOUDT DIE DEUR NOOIT LANG! IK MOET NAAR DE VLUCHTGANG!
BENG! BENG!
DAAR GÁÁT DE DEUR!..
GELUKKIG MAAR DAT ERWIN INDERTIJD DEZE GANG GEGRAVEN HEEFT ..EN IK HEB HEM TOEN NOG WEL UITGELACHEN!
DÁÁR! EEN VLUCHTLUIK! SNEL NAAR BUITEN!...

ERWIN!
IK HOORDE IEMAND "ERWIN" ROEPEN!
'T WAS EEN VROUWENSTEM, UIT DIÉ RICHTING!
HÉ... DAT IS DE VROUW VAN ERWIN!
IN TWEE GROEPEN ER OPAF, MANNEN!!
ALS IK NU VLUCHT, MERKT NIEMAND 'T.....
HÉ, DIE VROUW GAAT ER VANDOOR!
NIET ZO HAASTIG, DAMETJE!
HANDEN THUIS JULLIE! IK BEN DE VROUW VAN DE ZOON VAN...
JA, DAT WETEN WE. DAAROM DOEN WE ZO ONS BEST VOOR JE! ALS JE MAN NU VLUG KOMT OPDAGEN, KUNNEN WE FIJN MET Z'N ALLEN NAAR HUIS..
WAAROM ZOUDEN WE OP ERWIN WACHTEN? DEZE VROUW BRENGT HAAR GELD OOK WEL OP! EN HOE LANGER WE HIER RONDHANGEN, HOE MEER GEVAAR WE LOPEN!
JE HEBT GELIJK... OPSCHIETEN DAN MAAR, TERUG NAAR DE BOOT EN WEG WEZEN!
EEN KLEIN UUR LATER ...
INGRID!
GEEN ANTWOORD... KIJK! DE DEUR IS INGETRAPT!

ZE IS NIET BINNEN...
HÉ . DAAR.. EEN SPOOR!
PICTEN....! ZE HEBBEN HAAR ONTVOERD!
MAAR DIT... IS EEN NOOR! WAT HEEFT DAT TE BETEKENEN?
HOE! DEZE LEEFT NOG!
WAAR IS DE VROUW! SPREEK OP!
DE VROUW,.. WIJ HADDEN HAAR... TOEN KWAMEN DE VREEMDE... KRIJ...
DE V.. VREEMDE KRIJGERS..NAMEN HAAR M-MEE...
VLUG CYM! NAAR DE KUST.. MISSCHIEN ZIJN WE NOG OP TIJD!
HOE!!
M-MAAR WIJ ZIJN MAAR MET Z'N TWEEËN!
KAN ME NIKS SCHELEN, AL STAAN ZE MET HUN HONDERDEN KLAAR!
BIJ THOR... ..TE LAAT!
TE LAAT CYM... DAAR GAAT ZIJ! INGRID! BIJ THOR .. WAT VERSCHRIKKELIJK!
EH... IK.. EH.. IK GELOOF NIET DAT 'T ZO ERG IS.... ZE ZULLEN HAAR NIKS DOEN... ZE BRENGEN HAAR NAAR NOORWEGEN VOOR 'N LOSGELD EN DÁÁR IS ZE VEILIGER DAN HIER! KOP OP, ERWIN!
JE HEBT GELIJK CYM. 'T IS BETER ZO... IN NOORWEGEN IS ZE VEILIG. HET ZAL HIER NOG GENOEG GAAN SPANNEN!

Asterix

door R GOSCINNY en A UDERZO

Onderweg naar Zuid-Egypte, waar ze een nieuwe voorraad stenen moeten halen, passeren onze Gallische vrienden de sfinx en de piramiden, waar ze een kijkje gaan nemen

WORDT VERVOLGD

ARENDSOOG IN ONSCHULDIG VERDACHT

door
P. Nowee
Illustraties
van
Hans
Kresse

De „zaak-Lennon" heeft een dramatische wending genomen. Arendsoog wordt beschuldigd van moord op sheriff Sloan en Jif Henson voert zijn tegenstander in triomf naar Sterwood. . .

Jif Henson scheen geen haast te hebben. In een rustig tempo reden zij terug naar Sterwood. Arendsoog keek strak voor zich. De bedoeling van Jif was duidelijk. Hij, Arendsoog, zou straks beschuldigd worden van moord op Sloan en het was niet moeilijk zich in te denken welke straf daarop stond. . . Daarna zou de deputy de handen vrij hebben om met Ben Lennon af te rekenen. . . In de verte dansten de lichtjes van Sterwood, waar de helft van de bevolking nog steeds niet naar bed was. Met een ruk hield Jif Henson zijn paard in en luisterde. . . Er gleed een vage glimlach over Arendsoogs gezicht. Hij had het geluid al veel eerder gehoord en hij wist allang wie de ruiter was die daar snel naderbij kwam. . . Voorzichtig keek hij om zich heen. De aandacht van de mannen was gedurende een ogenblik van hem afgeleid en gericht op de naderende ruiter. . . Hij kon nu elk ogenblik uit de duisternis opdoemen. . . Ja, daar was hij. . .!

Er klonk een schot. Een kogel boorde een gat in de hoed van een van de mannen. Hij slaakte een gil en greep naar zijn hoofd. Er ontstond een lichte paniek. De burgers van Sterwood begrepen hoe kwetsbaar zij, als groep, waren. Een volgende kogel zou zeker raak zijn. Een paar grepen naar hun wapens en vuurden als bezetenen in de richting van de ruiter, die inmiddels weer door de duisternis was opgeslokt. Een van de paarden steigerde en maakte zijn soortgenoten aan het schrikken

Nu of nooit, dacht Arendsoog. Razendsnel boog hij zich iets opzij en voor Jif Henson begreep wat er gebeurde, had de cowboy een van de revolvers van de sheriff te pakken. Hij loste één schot in de lucht. Het was voldoende om de paniek groter te maken. Op hetzelfde moment schoot het prachtige paard van Arendsoog vooruit. . . Het rijdier van een van de kerels werd opzij geduwd. . .

„Schiet!!!" gilde Jif Henson, die zelf niet kon vuren zonder een van de hem omringende mannen te raken.

Toen de kerels van hun eerste schrik bekomen waren, was Arendsoog al twintig meter verder. Zonder dat hij daartoe een commando kreeg, begon Lightfeet zigzag te lopen. Tientallen kogels sloegen gaten in de lucht op de plaats waar het dier telkens een fractie van een seconde tevoren was geweest. Arendsoog boog zich diep over de hals van zijn paard. Lightfeet vermeerderde nog steeds snelheid. De woedende stemmen van de mannen, die hun rijdieren nu aanvuurden, klonken steeds verder weg. . . Arendsoog zwenkte naar rechts. Niet ver voor hem reed Witte Veder. De Indiaan hield zijn paard niet in, omdat hij wist dat het Lightfeet weinig moeite zou kosten hem in te halen. Nog tien meter. . . Toen reed Arendsoog naast zijn vriend. De hersens van de cowboy werkten onder hoogspanning. „Leid jij die kerels op een dwaalspoor," riep hij dan boven het geroffel van de hoeven uit. „Ik zie je wel in Sterwood." Witte Veder stelde geen vragen. Hij boog nog iets verder naar het oosten af, de achtervolgers in zijn kielzog meeslepend. . .

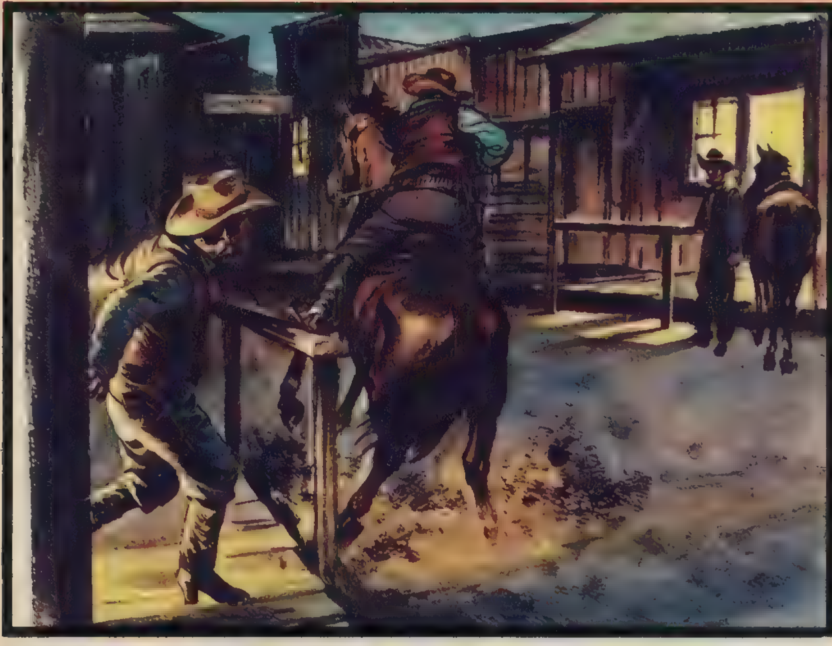
Zonder ook maar een ogenblik snelheid te verminderen joeg Lightfeet verder over de prairie. Het lichaam van het dier was een en al kracht en gratie. Sterwood kwam razendsnel naderbij. Ongeveer driehonderd meter ten noorden van het stadje hield Arendsoog Lightfeet in en steeg af. „Weg, boy! Weg!" fluisterde hij. Hij klopte het trouwe dier even op de hals. Lightfeet maakte rechtsomkeer en verdween in de nacht. In gebogen houding holde Arendsoog naar het dorp. Hij benutte alles wat hem ook maar enige gezichtsdekking bood. Hij slaagde erin de eerste huizen ongezien te bereiken. Nu werd het echter moeilijker. Er waren nog steeds onwaarschijnlijk veel mensen op straat en naarmate hij de hoofdstraat naderde, werd het drukker. Hij trok zijn hoed over de ogen en hoopte dat het geluk hem niet in de steek zou laten. In het donker vlak langs de huizen liep hij verder. Daar was de hoofdstraat. . . Bij het huis van dokter Bearwood stonden nog steeds groepjes mensen. Met afgewend gezicht sloeg Arendsoog de hoek om. Zijn hart bonkte en sloeg een keer over toen hij tussen de mensen de bediende van het telegraafkantoor zag staan. De man scheen hem in het donker gelukkig niet te herkennen. Bij iedere stap verwijderde hij zich nu van de drukte. In de buurt van het kantoor van de sheriff was de straat zo goed als verlaten. Een jong echtpaar morrelde aan de deur van een van de huizen. Arendsoog wachtte tot ze naar binnen gegaan waren. Toen glipte hij het kantoor binnen. Gedurende een paar seconden bleef hij doodstil staan en liet zijn ogen wennen aan de duisternis in het vertrek. Achterin herkende hij de getraliede deur van een cel, de cel waaruit Sloan Ben had laten ontsnappen. Het meubilair bestond uit een bureau, twee stoelen, een kleine tafel en een grote kast. Achter het bureau was een deur, die waarschijnlijk toegang gaf tot het woonhuis van Sloan. Hij deed de deur open en bevond zich in een vertrek dat gebruikt werd als rommelhok. Links tegen de muur was een trap. Arendsoog schoof twee lege kisten opzij en maakte het zich gemakkelijk op een halflege strozak.

De tijd verstreek. Een klok op de eerste verdieping tikte de kwartieren en de halve uren weg. . .

Plotseling was de hoofdstraat vol lawaai. Arendsoog begreep onmiddellijk dat de posse teruggekeerd was. Alle doezeligheid veroorzaakt door het lange wachten, was verdwenen en hij was weer klaarwakker. De voordeur van het sheriffskantoor werd opengegooid en er klonken stemmen en gestommel. Het rammelen van een sleutelbos. . . het knarsen van de celdeur. . . en toen de stem van Jif Henson. . . „Zo, die Indiaan zit voorlopig veilig, mannen. Ik zou zeggen dat we er voor vannacht maar een punt achter moeten zetten. Die Stanhope krijg ik toch wel te pakken, zo waar als mijn naam Henson is!" Arendsoogs hart kromp ineen. Ze hadden

Henson reageerde razendsnel, maar Arendsoog was sneller. .

De deputy slingerde zich in het zadel. Arendsoog dook in elkaar. . .

Witte Veder te pakken gekregen. . .! Hij had zich voorgenomen in dit rommelhok te wachten tot de marshall naar Sterwood was gekomen, al moest dat wachten ook de hele nacht duren. Nu lagen de zaken echter anders. . .! Voorzichtig kwam hij overeind en sloop naar de deur. De mannen verlieten het kantoor en langzaam werd het weer rustig op straat. Jif Henson liep in het vertrek heen en weer en mompelde in zichzelf. Na een paar minuten pakte hij de sleutelbos weer en opende de cel. Dit was het moment. . .
Arendsoog opende de deur en stapte het vertrek binnen. Jif Henson draaide zich met een ruk om. Zijn gezicht werd grijs van woede. Hij reageerde razendsnel, maar Arendsoog was sneller. . . „Laat je wapen zitten, Henson!" zei hij uiterlijk volmaakt kalm. De loop van zijn revolver wees dreigend naar de borst van de deputy. „Kom uit die cel!"
Henson weifelde even. De loop van Arendsoogs revolver bracht hem echter tot andere gedachten. Hij stapte over de ijzeren drempel en liep naar de muur die Arendsoog aanwees.
„Dit zul je berouwen, Stanhope," siste hij. „Ik trek toch aan het langste eind. . ."
„Dat valt nog te bezien," antwoordde Arendsoog. „Je zult je eerst moeten verantwoorden voor de moord op George Cramp en de poging tot moord op Sloan. . ."
Jif Henson lachte met een duivelse lach. „Denk je nu echt dat Jif Henson gek is? O.K., ik heb George Cramp vermoord. . . ik heb Sloan neergeschoten. . . Maar wie kan dat bewijzen? De doden spreken niet. . ."
„Dat is ook niet nodig, mister Henson," klonk een harde stem bij de deur. „Ik heb uw bekentenis gehoord. . ."
Arendsoog draaide het hoofd om. In de deuropening stond een al wat oudere man. Marshall Stern. . .
Jif Hensons gezicht werd spierwit van schrik. Zoals hij al eerder had laten zien, beschikte hij over een groot reactievermogen. De marshall had nog maar één stap in het vertrek gezet, toen de deputy naar voren schoot. . . „Pas op!" brulde Arendsoog. Hij durfde niet te schieten omdat hij bang was de marshall te raken. De deputy slaagde erin de straat te bereiken.
Als een veer die zich ontspant, vloog Arendsoog door het vertrek. . . Hij holde de straat op, op het moment dat Henson zich in het zadel slingerde. . . Arendsoog dook in elkaar. Een enorme sprong. . . Met een kreet van woede tuimelde Henson uit het zadel. Arendsoog rolde een keer om en sprong lenig overeind. Een fractie van een seconde later stond ook Jif Henson weer op de benen. Zijn ogen blikkerden moordzuchtig. . . Arendsoog liet hem naderbij komen. . . Jifs rechtervuist schoot uit. Snel als het weerlicht dook Arendsoog in elkaar en schoot naar voren. „Hàk!" brulde Jif toen de vuist van Arendsoog hem in de maagstreek raakte. Een tweede klap van de cowboy kon hij maar net ontwijken. Brullend als een leeuw wierp hij zich op zijn tegenstander. Arendsoog sprong lenig opzij en haalde onmiddellijk uit. Een vuist als een moker raakte Jifs kin. . . De deputy vloog achteruit en sloeg tegen de muur van het sheriffskantoor. Langzaam gleed hij onderuit. . .

Een week later.
Toen Arendsoog en Witte Veder de woonkamer van de ranch van Lennon binnenkwamen, werden ze bestormd door Ben en Peter. „Hoe is het met Sloan?"
„Hij komt er bovenop, jongens. Hoe onwaarschijnlijk het ook klinkt," zei Arendsoog nadat hij de ouders van Ben en Peter had begroet. „Witte Veder en ik hebben zojuist een lang gesprek met hem gehad..." En toen hij zag dat Ben de mond opende om iets te zeggen, voegde hij er snel aan toe: „Ja Ben, we weten nu ook waarom Sloan je liet ontsnappen. Weet je nog dat Jif in de oude zilvermijn een schot loste? Als Sloan je niet tegen de grond had geworpen, zou die kogel raak zijn geweest. Jif gaf een aannemelijke verklaring. Hij had zich van streek laten maken door de lugubere omgeving. Later dacht Sloan er echter nog eens over na. Het was niets voor Jif om zich door wie of wat dan ook van de kook te laten brengen. Daar kwam nog bij dat hij van Mike Moon hoorde dat wij Jif verdachten. Hij paste de stukjes aan elkaar en moest bij zichzelf bekennen dat Jif, die anders echt zo actief niet was, in deze zaak bijna dag en nacht had gewerkt om jou te pakken te krijgen. . . Sloan begon ook argwaan te krijgen. En nu kun je van de sheriff zeggen dat hij een bullebak is, maar je moet toegeven dat hij strikt rechtvaardig is. Er was twijfel in hem gerezen en hij begreep dat hij die twijfel niet kon wegnemen vóór de volgende morgen, de dag van de rechtszitting. Daarom liet hij je ontsnappen...Hij gaf zichzelf zodoende meer tijd om de zaak nog eens nader te bekijken. . ."
„Jif, op zijn beurt, kreeg zeker argwaan tegen Sloan en besloot hem uit de weg te ruimen," veronderstelde Ben.
Arendsoog knikte. „Achteraf begrijp je niet hoe deze man ooit deputy kon worden. Hij had nota bene vier jaar gevangenisstraf achter de rug toen hij naar Sterwood kwam. Hij had evenals George Cramp in de gevangenis van Bleed gezeten. George schijnt Jif verraden te hebben toen hij een ontsnappingspoging voorbereidde. Jif heeft hem dat nooit vergeven en zwoer wraak. . . Hij kreeg zijn kans toen Ben op zekere avond ruzie kreeg met Cramp. . ."
Mrs. Lennon zuchtte diep. „Ik ben blij dat alles nu opgelost is. Soms was ik bang dat deze nachtmerrie nooit zou eindigen. . ."
„Maar dank zij Arendsoog en Witte Veder is er een einde aan gekomen, vrouw," zei Lennon.
„En nu praten we over iets anders!" voorkwam Arendsoog resoluut alle bedankjes.

EINDE

RIK RINGERS IN DUEL met

door TIBET en A.P. DUCHATEAU

een detective

Rik zit opgesloten in een liftschacht en gaat daar een afschuwelijke dood tegemoet . . .

WORDT VERVOLGD

DE 3 KOSMONAUTEN

Piet, Dan Cooper en Schavuit maken een gedwongen landing in de Ardennen en zien een geheimzinnige bol boven een geheimzinnig kasteel...

WORDT VERVOLGD

LUCKY LUKE
DOOR MORRIS
Drie Daltons houden Lucky Luke gevangen en de vierde zit in de gevangenis van Rightful Bend op z'n bevrijding te wachten . . .
KEF
KEF!
KEF
DOE OPEN! DOE DAN TOCH OPEN!!
KOM B-BINNEN..
ER HEERST EEN DIEPE STILTE VOL STIJGENDE SPANNING EN DAN.....
LUISTER ALLEMAAL! DE DALTONS HEBBEN LUCKY LUKE GEVANGEN GENOMEN EN ZE LATEN HEM PAS VRIJ ALS WIJ JOE DALTON UITLEVEREN... WAT WILLEN JULLIE?
HANG DE DALTONS OP!
SHERIFF!! LAAT ME ER UIT! LAAT MIJ MET ZE PRATEN!
IK BEN BOOS EN VERONTWAARDIGD OVER DE ONDANKBARE HOUDING VAN JULLIE TEGENOVER EEN HELD DIE KEER OP KEER ZIJN LEVEN HEEFT GEWAAGD OM DE BANDIETEN TE BESTRIJDEN EN HET RECHT TE DOEN ZEGEVIEREN! NOOIT ONTVING HIJ HIERVOOR EEN BELONING...
...EDELMOEDIG STREED HIJ TEGEN 'T KWAAD EN JULLIE WILLEN HEM OPOFFEREN VOOR TWEE GEMENE BANDIETEN?! DAT IS LAAGHARTIG!
BRAVÓÓÓ!!
LAAT ZE VRIJ!!
GEEF ONS LUCKY LUKE TERUG!!
OH JOE, WAT KUN JIJ MOOI SPREKEN! IK BEN HELEMAAL ONTROERD!
?
OH, WAT ONTZETTEND! IK HEB LUCKY LUKE MOETEN OPHEMELEN! IK BEN ONTEERD!
TOE NOU JOE, RUSTIG NOU MAAR...
ZE ZIJN ALLEMAAL GEK!
MORRIS

IN 'T SPOOR VAN DE DALTONS!
TUCHTHUIS
IN 'T ROVERSHOL VAN DE DALTONS...
RATAPLAN, BIJT MIJN TOUWEN EENS DOOR! MAAK ME LOS!
WAF! WAF!
?
DIE HOND IS DE STOMSTE VRIEND VAN DE MENS!
HÉ, JACK, DAAR KOMT AVERELL TERUG!
HET IS GOED! OVER EEN UUR VINDT DE UITWISSELING PLAATS!
O.K. IK ZET DE PAARDEN VAST KLAAR, DAN KUNNEN WE 'M SMEREN ZO GAUW JOE HIER IS!
EEN UUR LATER...
DAAR ZIJNZE!
HEI! DALTONS! KOM OP MET LUCKY LUKE, DAN LATEN WIJ JOE LOS!
AKKOORD! EN ALS JULLIE OP JOE SCHIETEN, DAN SCHIETEN WIJ OP LUCKY LUKE!
VOORUIT, LUKE!
© 1967 Real Presse
MORRIS
WORDT VERVOLGD

NIEUWS VAN DE G.P BOEKENCLUB

SPAAR GRATIS VOOR 50% KORTING

U, als lezer van dit blad, bent automatisch lid van de G.P. Boekenclub, waardoor U boeken van klasse kunt kopen voor een bijzonder lage prijs, waarop door uw lidmaatschap dan nog eens 15 tot 20 procent korting wordt gegeven.

EEN GRANDIOOS IDEE stelt U nu in staat een aantal boeken te kopen met niet minder dan 50 PROCENT KORTING! Bij 15 nog te verschijnen boekuitgaven en een tiental reeds in het boeken-assortiment van de G.P. Boekenclub opgenomen uitgaven, zal dit jaar een leuke en handige boekelegger worden gegeven, waaraan een spaarcoupon is gehecht.

Deze coupon plakt U op een spaarkaart, die U dezer dagen zal worden overhandigd of thuisgestuurd. U zult zien dat er 8 vakjes zijn, waarvan de eerste al is bedrukt met een spaarcoupon. U hoeft dus nog maar zeven zegels te sparen.

DE KAART IS VOL. WAT DAN?

Als U 7 gratis zegels hebt gespaard is de kaart vol en hebt U recht op een bijzondere premie. U mag nu uit een lijst die iedere kwartaalwisseling in de bladen van de Geïllustreerde Pers wordt gepubliceerd, een aantal boeken kiezen tot een totaal van tien gulden. Op deze boeken krijgt U nu 50 procent korting. Bijvoorbeeld. U kiest drie boeken, waar niet-leden tezamen f 9,50 voor zouden betalen. U betaalt voor deze zelfde drie boeken slechts f 4,75.

De spaarkaarten worden slechts na aankondiging gehonoreerd en blijven geldig. U kunt dus over het volsparen van een kaart rustig zes maanden doen.

Uw keus van boeken die U wilt hebben, vult U in op de spaarkaart die U dan moet opzenden naar de G.P. Boekenclub. Uw bestelling zal prompt worden uitgevoerd.

DE EERSTE SPAARCOUPON vindt U al in de nieuwe Gulden Pocket „Claudia en haar gezin" van Rose Franken, die U als abonnee van dit blad voor f 1,– kunt bestellen bij de bezorger van dit blad of door f 1,– over te maken op girorekening 715544 t.n.v. De Geïllustreerde Pers N.V., afd. Boeken, Amsterdam. Vermeld op het girostrookje: Claudia.

P.S. Hebt U geen spaarkaart ontvangen? Vraag er dan om bij de bezorger van dit blad of schrijf even naar de G.P. Boekenclub, Stadhouderskade 85, Amsterdam.